

om at blive i Stillingen, og selv om Professor Friis, som er Leder af Aandssvageanstalten Ebberødgaard, sætter nok saa megen Pris paa hende, naar der kan føres saa alvorlige og berettigede Klager, som Tilfældet har været og er, bør den enkelte gaa for Sagens Skyld, for Institutionens. For er der nogen Institution, hvortil der ikke maa næres nogen Mistillid i vort Land, er det vore Sindssygeanstalter og Aandssvageanstalter. Og det glædelige i Stillingen er det, at man f. Eks. paa Bregninge og Bakkehus kan sige, at der overalt er Tillid til, at Børn og voksne, som opholde sig der, blive ganske udmærket humant behandlede. Men hvorfor skulde det samme ikke kunne siges om Ebberødgaard? Det, som tiltrænges, er ikke saa forfærdelig meget. Der skal højere Lønninger til, bedre Arbejdsvilkaar for dem, der ere ansatte der, men ikke saa dybtgaaende Reformere som paa vore Sindssygeanstalter. Men hvorfor ikke skride til at afskedige de trætte Personer, de opslidte Mennesker, der findes der? Der skal fuldt friske og dygtige Folk ikke alene til at være Ledere, men til at være Opsyn eller Plejersker ved vore Aandssvageanstalter, og her maa ikke det ene og det andet Hensyn spille ind. Det eneste Hensyn, her maa tages, er Hensynet til de aandsvage.

Den højtærede Kultusminister, som ikke har kunnet være til Stede i Aften, vil jo faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med disse Forhold, og jeg haaber, han vil skride til at iværksætte en Undersøgelse af Forholdene paa Ebberødgaard. Saa tvivler jeg ikke om, at han vil komme til det Resultat, at der trænges til en grundig Udrensning. Der er for Resten foretaget en Udrensning, men i gal Retning. Professor Friis har nemlig afskediget en stor Del af Plejepersonalet, fordi dette var oprørt over den Behandling, der blev en Del af de aandsvage til Del. Det er godt og rigtigt og udmærket, at der dog er — og det er der overalt — Plejersker og Opsyn, som ere humane overfor Patienterne og ikke kunne fordrage, at nogen af Kollegerne optræder mindre humant, men det er galt, splittergalt, siger jeg, naar den øverste Ledelse af en Aandssvageanstalt i Forbitrelse

over, at disse Mennesker ere indignerede over den Behandling, det daarlige Opsyn udviser, uden videre gaar hen og afskediger dem. Det er det, der er sket paa Ebberødgaard. Jeg havde, som jeg før nævned, Lejlighed til sammen med Stads-læge Hoff, der er Medlem af Bestyrelsen for Ebberødgaard, at aflægge et Besøg derude, og jeg vil sige til Ære for denne Mand, dette Medlem af Bestyrelsen, at han tog Sagen paa en helt anden Maade end mange andre Herrer, der sidde i Bestyrelsen for lignende og beslægtede Institutioner. Han er tredje Mand i Bestyrelsen for Ebberødgaard, og saa vidt jeg har forstaaet, har han længe været utilfreds med visse Forhold paa denne Anstalt. Han har ikke kunnet trænge igennem med sin Villie, og han har ventet og haabet, at Tid og Lejlighed skulde føre med sig, at hans Ønsker og Anskuelser faldt sammen med andres, saaledes at Kultusministeriet skred til Forandring af Ebberødgaards Ledelse.

Vi kom ud til Ebberødgaard og fik uden nogen som helst Hindring Lejlighed til at tale med de Patienter, med hvilke det var muligt at tale, og med Opsynspersonalet — i Forvejen havde vi talt med det afskedigede Personale —, og Stads-læge Hoff lagde ikke Skjul paa, uagtet han er Medlem af Bestyrelsen, at han ansaa det for urigtigt, at en Del af Plejerskerne var afskediget. Han nævned saaledes Frk. Jørgensen og Frk. Drejer, som han ansaa for særdeles dygtige og humane Personer, og han forstod ikke, hvorfor de vare afskedigede. Nu kan man sige: Kunde han saa ikke gøre noget for at forhindre disse Afskedigelser? Nej, det kunde han ikke, end ikke som Bestyrelsesmedlem, thi Antagelse og Afskedigelse af Personale ligge i Overlægens, Professor Friis's Haand. Men Kultusministeren maa vel være i Stand til at kunne tilvejebringe regelmæssige Forhold derude. Nu er Forholdet det, at man har ikke en Gang faaet det Personale, som man skulde have, man mangler Opsyn, og det endskønt dette allerede i Forvejen var for faatalligt, og man har som Følge af Forholdene maattet antage Folk, som sikkert ere meget daarligt skikkede til at føre Opsyn paa en saadan Anstalt.